

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711010442
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8711010442.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Reváka a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.06.2013, v trestnej veci proti obžalovanému K. H., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/110/2011 zo dňa 29.11.2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného K. H..

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad uznesením sp. zn. 4Nt/4/2013 zo dňa 3.6.2013 podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 4T 154/2010, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Poukazuje mimo iného aj na to, že okresný súd pri ukladaní trestu vo výmere 8 rokov a 2 mesiace vychádzal z ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona, čím došlo k porušeniu práva odsúdeného vzhľadom na nález Ústavného súdu z 28.11.2012 sp. zn. PL ÚS 106/2011 ohľadne asperačnej zásady. Rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, a bol vydaný na základe právneho prepisu, ktorého časti alebo niektoré ustanovenia, stratili účinnosť, je dôvodom na obnovu konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku. Poukazuje na dve odlišné stanoviská sudcov ústavného súdu. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti odsúdeným podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V prieskumnom konaní bolo zistené, že konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu bolo v súlade so zákonom. Okresný súd vykonal na verejnom zasadnutí za splnenia procesných podmienok dokazovanie zákonným spôsobom a toto náležitým spôsobom aj vyhodnotil a odôvodnil. V priebehu konania vypočul odsúdeného, ktorý zotrval na svojom návrhu na povolenie obnovy konania i a na dôvodoch, ktoré uviedol vo svojej žiadosti, pričom novou skutočnosťou je nález Ústavného súdu ohľadne tzv. asperačnej zásady, ktorá bola použitá pri ukladaní jeho trestu. Prvostupňový súd následne oboznámil aj listinné dôkazy a to trestné spisy týkajúce sa odsúdeného.

Sťažnostný súd konštatuje, že vo vzťahu k predmetu konania boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie dôvodnosti návrhu na povolenie obnovy konania a to zákonným spôsobom. Z takto vykonaného dokazovania následne okresný súd vyvodil svoje právne závery. Podľa názoru súdu prvého stupňa, keďže pri ukladaní trestu u odsúdeného bolo použité ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/,

ods. 4 Tr. zákona, pretože išlo o konania o dohode o vine a treste, odsúdenému bol trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a teda u neho nebola jednoznačne použitá asperačná zásada v zmysle ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona vety za bodkočiarkou, inak by v danom prípade výmera trestu predstavovala dolnú hranicu trestnej sadzby najmenej 11 rokov a 6 mesiacov.

Podmienky obnovy konania ustanovuje § 394 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia na povolenie obnovy konania musia byť splnené dve podmienky. Sťažnostný súd, na rozdiel okresného súdu, má za to, že za novú skôr neznámu skutočnosť je potrebné považovať nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 sp. zn. PL ÚS 106/2011 ohľadne asperačnej zásady, ktorým bola zrušená veta za bodkočiarkou v § 41 ods. 2 Tr. zákona, ktorá prikazovala pri ukladaní trestu tento uložiť nad jednu polovicu trestnej sadzby určenej podľa prvej vety § 41 ods. 2 Tr. zákona. Strata účinnosti uvedeného ustanovenia, resp. jeho časti sa považuje za skutočnosť skôr neznámu súdu (prvá podmienka). Uvedená skutočnosť síce odôvodňuje konanie o návrhu na povolenie obnovy konania, avšak v žiadnom prípade neznamená povinnosť súdu vždy a v každej veci rozhodnúť o povolení obnovy konania len pre to, že ústavný súd vydal nález v uvedenom znení.

Pri preskúvaní podmienok na povolenie obnovy konania je preto potrebné zistiť, či v dôsledku straty účinnosti § 41 ods. 2 Tr. zákona prvá veta, časť za bodkočiarkou pôvodne uložený trest je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu (druhá podmienka). Ak táto druhá podmienka nebude splnená súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne. Preto už v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania súd musí hodnotiť túto novú skutočnosť (prvú podmienku) z hľadiska jej významu vo vzťahu k preskúvanému právoplatnému rozhodnutiu a to z pohľadu uloženého trestu.

Z pripojených trestných spisov vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T 154/2010 bola schválená dohoda o vine a treste uzatvorená medzi odsúdeným Mgr. S. Z. a okresnou prokuratúrou. Odsúdenému bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 2 mesiace za pokračovacie zločiny podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, s časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona ako aj za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona za zločin lúpeže, ktorého sa odsúdený dopustil so zbraňou prepadnutím pobočky banky, je možné uložiť trest odňatia slobody na sedem až dvanásť rokov. Za pokračovacie zločiny podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, spáchané s časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, a to spôsobením značnej škody, zákon trestá páchatel'a trestom odňatia slobody na tri až desať rokov. Trest bol teda ukladaný za najzávažnejší zločin a to trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona. V prejednávanej veci je preto potrebné pri preskúvaní adekvátnosti výšky uloženého trestu brať do úvahy ust. § 34 ods. 1 a 4 Tr. zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa ods. 4, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vyhodnotením dôkazov nachádzajúcich sa v pripojených spisoch je potrebné konštatovať, vzhľadom na spôsob spáchania vyššie uvedených zločinov, ich následok a zavinenie, že uložený súhrnný trest schválený okresným súdom v konaní o dohode o vine a treste vo výmere 8 rokov a 2 mesiace sa javí byť ako mierny. Odsúdenému mal byť za súdenu trestnú činnosť podľa názoru krajského súdu uložený prísnejší trest. Len vďaka dohode s prokurátorom bol odsúdenému uložený trest v takejto výmere. Zároveň je potrebné uviesť, že odsúdený sa domáhal obnovy konania vo vzťahu k rozsudku vydaného Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 4T 154/2010 zo dňa 30.11.2010. Uvedeným rozsudkom ale bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 2 mesiacov, pričom došlo súčasne k zrušeniu úhrnného trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 2T 44/2010 zo dňa 8.6.2010, ktorým bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Ako vyplýva z ust. § 42 ods. 2 druhá veta Tr. zákona, súhrnný trest nesie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Je teda zrejmé, že odsúdenému nemohol byť uložený nižší trest ako 8 rokov nepodmienečne. Navýšenie skôr uloženého trestu len o 2 mesiace za ďalšie čiastkové útoky pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona bolo pre odsúdeného viac ako priaznivé.

Z uvedených dôvodov preto návrh na povolenie obnovy konania nekorešponduje so splnením zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania (s jeho druhou podmienkou) a preto postup okresného súdu, ak zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku nezistiac podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku je správny a odôvodnený.

Vo vzťahu k sťažnostným námietkam obhajcu odsúdeného krajský súd si tieto neosvojil a v celom rozsahu poukazuje na svoje právne závery, ktorými sa riadil pri preskúmaní napadnutého uznesenia.

S poukázaním na vyššie uvedené skutočnosti preto sťažnostný súd riadny opravný prostriedok odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodný a podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku tento zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.